

vist enige om, at det sikkert er den bedste Maade at hjælpe paa. Det glædede mig ogsaa at høre, at der er Forhandlinger i Gang med forskellige Kommuner. Hvis man kan tro Meddelelser i Bladene, er et saadant Samarbejde heller ikke upaa-krævet. Der er vistnok adskillige, der tænker, at i disse farlige Tider maa man helst passe paa sine Penge, uden at overveje Følgerne deraf. Det er ligesaa ufornuftigt som at tage Pengene ud af Sparekasserne og lægge dem i Strømpeskafferne. Der er ufornuftige Kommuner, der bærer sig ad paa samme Maade. De sparer paa Skillingerne, inddrager paatænkte Arbejder eller undlader at fortsætte paabegyndte. Jeg vil derfor ønske, at et saadant Samarbejde maa fortsættes til Gavn ikke alene for Statskassen, men ogsaa for de paagældende Kommuner og de Arbejdere, der er beskæftigede ved disse Arbejder.

Den højtærede Minister udtalte, at de paatænkte Krisefonds ikke var kommet i Gang endnu og derfor ikke var i Stand til at møde den Eventualitet, som vi nu staar overfor. Nej, den i Aar vedtagne Lov træder jo for disse Krisefonds Vedkommende først i Kraft den 1ste April 1915, og Fastsættelsen af Reglerne for dem er endnu under Overvejelse i Arbejdsløshedsnævnet. Disse Overvejelser er ikke saadan at løbe til. Der maa tages mange forskellige Hensyn. Krisefondene kan altsaa ikke komme til at virke, men det er jo en Grund mere til at tage Sagen op fra Statens Side. Der er endnu en Grund til, at det glæder mig, at Regeringen har fremsat dette Lovforslag. Der er forelagt forskellige Lovforslag til Støtte for Samfundsklasser, som er kommet i Bekneb, og det kan ikke nægtes, at Arbejderklassen har skumlet lidt over, at alle andre skulde tages under Armene, skønt det først og fremmest er Arbejderne, der lider under de nuværende Forhold. Regeringen har nu ved dette Lovforslag vist, at den ogsaa har Sans for den Nød, der findes hos dem, som er længere nede i Samfundet. I Motiverne omtales en Oversigt over Arbejdsløsheden, der er fremskaffet pr. 22de August, og Arbejdsløsheden var da 11,6 pCt., medens den paa det tilsvarende Tidspunkt forrige Aar kun var 3,8 pCt. Krigen havde altsaa allerede den Gang virket stærkt, og der er ingen Tvivl om, at den vil blive sporet kraftigere, jo længere Tiden gaar.

Jeg glemte før en Bemærkning angaaende de forskellige Pengeinstitutter, der ogsaa er blevet nævnt i Dag. Det er sagt, at man fra deres Side i Modsætning til

tidligere er ret uvillig til at yde Prioriteter, navnlig ved Byggeforetagender. Fortsættes det, kan det ikke undgaas, at der opstaar meget uheldige Forhold. Paabegyndte Byggeforetagender bringes ganske vist saa vidt frem, at de kommer under Tag. Saa mener man at kunne gaa ud fra, at de Værdier, der er opførte, ikke ødelægges. Men det er ikke tilstrækkeligt. Jeg vil henstille, om den højtærede Minister ikke kunde øve Indflydelse paa de Banker, der beskæftiger sig med Byggeforsøge og ogsaa fremtidig skal gøre det, da deres Virksomhed for en meget stor Del er baseret paa, at dette Arbejde ikke stopper op, saaledes at Bankerne ikke blot hjælper til, at de paabegyndte Huse gøres færdige, men — hvad der naturligvis er endnu bedre — hjælper Bygherrerne med Penge, naar der ikke derved er øjensynlig Fare for, at Banken skal miste sine Penge, saaledes at der ogsaa kan paabegyndes nye Arbejder, hvorved Statens og Kommunens Arbejdere støttes og de flest mulige Mennesker bliver beskæftiget.

Jeg havde tænkt mig, at dette lille Lovforslag lige saavel som den Lov, hvortil det slutter sig, kunde nyde hurtig Fremme, men jeg skal naturligvis ikke modsætte mig, at der nedsættes Udvalg om Sagen, naar der fra anden Side ytres Ønske derom, og jeg erkender ogsaa, at der kan være forskellige Spørgsmaal, som det kan være rigtigt at faa Oplysninger om. Hvorvidt Ministeren ved en Udvalgsbehandling, der — det forudsætter jeg — vil blive ganske kort, vil være i Stand til i Enkeltheder at fortælle, hvorledes man har tænkt sig Reglerne for Udbetalingen formode, ved jeg ikke, men hvis Ministeren ikke er i Stand dertil ved denne korte Udvalgsbehandling, vil jeg for mit Vedkommende ikke blive skuffet, thi jeg tror, at der fra Ministeriets Side vil kræves nogen Overvejelse, forinden det vil være i Stand til at give fuldt udtømmende og fyldestgørende Regler. Jeg vil, som sagt, haabe, at Udvalgsbehandlingen maa blive ganske kort, saaledes at dette Lovforslag snart kan blive til Lov.

Den foregaaende ærede Taler har rejst Spørgsmaalet om Lovens Varighed. Jeg tænker mig, at Ministeren vil svare derpaa, om ikke her i Salen saa i Udvalget, men jeg vil dog bemærke, at jeg tænker mig, at naar der vedtages en Lov, der er et Tillæg til en anden, maa Konsekvensen deraf blive, at denne Lov varer saa længe som Hovedloven.

Hermed skal jeg anbefale dette lille